

Nr 20.

Ankom till riksdagens kansli den 7 mars 1944 kl. 3 em.

Utlåtande i anledning av framställning från fullmäktige i riksgäldskontoret angående förlängning av bemyndigande för fullmäktige att till riksbanken överlämna skattkammarväxlar m. m.

I skrivelse till fullmäktige i riksgäldskontoret den 20 januari 1944 hava *fullmäktige i riksbanken* hemställt, att fullmäktige i riksgäldskontoret ville hos bankoutskottet göra framställning om förlängning till och med den 30 juni 1945 av gällande bemyndigande för fullmäktige i riksgäldskontoret att till riksbankens förfogande ställa riksgäldskontorets skattkammarväxlar m. m.

Till stöd för sin framställning ha fullmäktige anfört följande:

»Genom beslut av 1943 års riksdag (se BU:s utlåtande nr 59) erhöilo fullmäktige i riksgäldskontoret förlängt bemyndigande till och med den 30 juni 1944 att, när så enligt framställning från fullmäktige i riksbanken med hänsyn till riksbankens valutavårdande verksamhet erfordrades, ställa till riksbankens förfogande riksgäldskontorets skattkammarväxlar eller skuldförbindelser i annan form intill erforderligt belopp i svenskt mynt ävensom att genom överenskommelse med fullmäktige i riksbanken träffa närmare bestämmelser rörande skuldförbindelsernas form, belopp, löptid m. m.

Med stöd av detta bemyndigande hava följande åtgärder vidtagits.

Under åren 1941—1943 rekvirerade bankofullmäktige skattkammarväxlar till ett sammanlagt belopp av 250 milj. kronor, därav 50 milj. kronor 1941, 100 milj. kronor 1942 och återstående 100 milj. kronor 1943. Samtliga ifrågasvarande växlar äro numera inlösta.

I februari 1943 rekvirerade fullmäktige vidare nom. kronor 50 milj. svenska statens 3 % statsskuldförbindelser, förfallande till betalning den 15 april 1949 för försäljning till sparbanker. Av tekniska skäl emottog emellertid riksbanken i stället insättningar från sparbankerna. Sammanlagt insattes i enlighet härmed 42,8 milj. kronor, som den 15 april 1943 utbyttes mot svenska statens 3 % obligationer av samma dag.

Slutligen hava fullmäktige företagit rekvisitioner av skattkammarväxlar för speciellt ändamål. Av dessa växlar utestodo vid slutet av år 1943 ett belopp av ca 38,7 miljoner kronor.

Bankofullmäktige anse det erforderligt, att här avsedda möjlighet att genom försäljning av rekvirerade skattkammarväxlar eller andra riksgäldskontorets skuldförbindelser i penningpolitiskt syfte åtstrama penningmarknaden bör stå fullmäktige till buds även efter den 30 juni 1944.»

Under återopande av fullmäktiges i riksbanken skrivelse hava *fullmäktige i riksgäldskontoret*, med instämmande i vad bankofullmäktige i skrivelsen

anfört, i skrivelse till bankoutskottet den 3 februari 1944 hemställt om förlängning till och med den 30 juni 1945 av riksgäldsfullmäktige genom beslut av 1943 års lagtima riksdag lämnat bemyndigande att, när så enligt framställning av bankofullmäktige med hänsyn till riksbankens valutavärdande verksamhet erfordras, ställa till riksbankens förfogande riksgäldskontorets skattkamarväxlar eller skuldförbindelser i annan form intill erforderligt belopp i svenskt mynt ävensom att genom överenskommelse med bankofullmäktige träffa närmare bestämmelser rörande skuldförbindelsernas form, belopp, löptid m. m.

Utskottet. Utskottet, som funnit sig böra biträda fullmäktiges förevarande förslag, får hemställa,

att riksdagen, i anledning av fullmäktiges i riksgäldskontoret förevarande framställning, må bemyndiga fullmäktige att under tiden från och med den 1 juli 1944 till och med den 30 juni 1945, när så enligt framställning från fullmäktige i riksbanken med hänsyn till riksbankens valutavärdande verksamhet erfordras, ställa till riksbankens förfogande riksgäldskontorets skattkamarväxlar eller skuldförbindelser i annan form intill erforderligt belopp i svenskt mynt ävensom att genom överenskommelse med fullmäktige i riksbanken träffa närmare bestämmelser rörande skuldförbindelsernas form, belopp, löptid m. m.

Stockholm den 7 mars 1944.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 16.
